

Intr-o zi, vecinul nostru de bloc si-a luat un aparat de aer conditionat. Era un zaduf ingrozitor, dar noi n-aveam aparat de aer conditionat si nici bani ca sa ne cumparam unul. Sufeream de caldura si de invidie. Aveam insa o biblioteca. Ne-am uitat in ea si am scos cugetarile lui Seneca. Am citit de acolo o pagina-doua despre bine si sensul vietii si, desi cald tot ne era, nu l-am mai invidiat pe vecin. Ceva mai tarziu, vecinul si-a deschis un butic si a inceput sa umble imbracat la costum la patru ace. Noi - tot cu blugi.Nu-i nimic - ne-am zis linistiti, citind un capitol din Etica lui Spinoza. Apoi vecinul a aparut deodata intr-un Megane argintiu. Noi n-aveam nici bicicleta, dar l-am dispretuit citind din Phaidon al lui Platon.

Mai tarziu, vecinul a schimbat Meganul pe Mertan. Nu ne-a pasat, caci si noi il schimbaseram deja pe Platon cu Aristotel.

Si-a luat si un 4x4, cel mai mare de pe strada. Noi l-am luat pe Marcus Aurelius, care ne-a facut sa zambim impacati.

A mai trecut o vreme si vecinul si-a luat nevasta noua: blonda, frumoasa, tanara. Noi - tot cu cea veche, dar am luat Evanghelia dupa Ioan.

Vecinul si-a imbracat soata cu o garderoba intreaga si cu blanuri, basca bijuteriile. Noi ne-am imbracat spiritul citind din Eclesiast.

In fine, vecinul s-a mutat intr-o vila la sosea cu gard mare, bodigarzi si piscina. Am rezistat si de data aceasta eroic, citind Richard III.

A urmat o a doua vila - la munte. Dupa ce am vazut-o, ne-am consolat cu Macbeth.

O a treia - la mare: am recurs la Invierea lui Tolstoi, al carei efect l-am consolidat cu Ghilgames, Ghandi si Declaratia de iubire a lui Liiceanu. Ne-am simtit cu mult mai bine.

L-au dat la televizor la o emisiune foarte populara. Ne-am stapanit emotia cu o portie de Caragiale.

L-au dat a doua oara cu mare succes: am fi suferit daca nu ne-ar fi ajutat Ananda Coomaraswamy, Cartea lui Iov si Cazul Wagner al lui Nietzsche.

Asa a trecut ceva mai mult timp... Vecinul isi lua case, masini, iahturi, femei.

Noi raspundeam cu Balzac, Thomas Mann, Hegel,Berdiaev.

Lupta era stransa, dar echilibrata.

In sfarsit, intr-o zi l-au aratat cu catuse la maini, umflat de DNA.

Am rasfoit atunci fericiti Apocalipsa. Dar peste vreo doua saptamani, vecinul nostru era eliberat si chiar si-a anuntat candidatura pe listele unui partid majoritar.

Scarbiti, ne-am uitat in biblioteca. N-am mai vazut nimic. Ne-am uitat pentru a doua oara. Nu ne-a venit sa credem. Pentru a treia oara ne-am uitat cu atentie.

Acelasi rezultat: citiseram toate cartile.

Si atunci ne-a cuprins invidia...

Popor roman, nu te-ai saturat sa stai pe locul mortului si sa fii condus de toti tampitii?

AUTOR: Dan Puric